

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **TeliaSonera International Carrier Czech Republic a.s.**, se sídlem K červenému dvoru 25a, centrum NAGANO IV, Praha 3, zastoupeného Mgr. Zbyškem Jarošem, advokátem se sídlem Zelený pruh 95/97, Praha 4, proti žalovanému: **Magistrát města Brna, odbor územního a stavebního řízení**, se sídlem Malinovského náměstí 3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2004, č. j. OÚSŘ U 04/27567/Do, ve věci omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 15. 11. 2007, č. j. 30 Ca 166/2007 – 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného usnesení Krajského soudu v Brně (dále též „krajský soud“), kterým tento soud odmítl jeho žalobu podanou proti rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru územního a stavebního řízení, ze dne 28. 6. 2004, č. j. OÚSŘ U 04/27567/Do, kterým bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno – Tuřany, odboru stavebního, dopravy, životního prostředí, investic a rozvoje MČ, ze dne 17. 3. 2004, č. j. 2787/02-Ku, jímž byl zamítnut návrh stěžovatele na omezení vlastnického práva zřízením věcného břemene k pozemkům podle zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 91 odst. 3 zákona č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Předmětným usnesením rozhodl krajský soud znovu poté, co byl jeho předchozí rozsudek ze dne 29. 6. 2005,

č. j. 30 Ca 63/2005 - 16, ke kasační stížnosti stěžovatele zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2007, č. j. 7 Afs 49/2006 - 65, když předchozí usnesení krajského soudu ze dne 23. 9. 2004, č. j. 30 Ca 203/2004 - 15, bylo ke kasační stížnosti stěžovatele zrušeno rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2005, č. j. 7 As 8/2005 - 36.

Protože podaná kasační stížnost neobsahovala zákonem stanovené náležitosti, stěžovatel byl usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 17. 1. 2008, č. j. 30 Ca 166/2007 - 23, mimo jiné vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení předmětného usnesení doplnil kasační stížnost, neboť tato postrádala náležitosti kasační stížnosti podle ust. § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), ve spojení s ust. § 106 odst. 1 s. ř. s. Doplnění mělo být provedeno tím způsobem, že stěžovatel uvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí krajského soudu. Tato výzva obsahovala rovněž poučení, že nebudou-li výše uvedené nedostatky přes výzvu soudu odstraněny, kasační stížnost bude v souladu s ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuta.

Z předloženého soudního spisu vyplývá, že shora označené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli i jeho zástupci doručeno dne 21. 2. 2008. Stěžovatel a jeho zástupce však zůstali do dnešního dne nečinní a předmětnou vadu kasační stížnosti neodstranili.

Podle ust. § 106 odst. 1 s. ř. s. musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně.

Podle ust. § 106 odst. 3, věty první, s. ř. s. nemá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání.

Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen.

Nedoplnění kasační stížnosti brání jejímu věcnému vyřízení. Jedná se o nedostatek podmínky řízení, který však ani po výzvě a poučení soudu nebyl odstraněn. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ust. § 120 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu

nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. června 2008

JUDr. Radan Malík
předseda senátu